

Sag T-49/89
(summarisk offentliggørelse)

Christos Mavrakos
mod
Rådet for De Europæiske Fællesskaber

»Tjenestemænd — rejseudgifter for personer, der sidestilles med børn,
over for hvem der består forsørgerpligt — betingelser for godtgørelse«

Sammendrag af dom

1. *Tjenestemænd — vedtægt — anvendelse — fælles beslutning truffet af administrationscheferne — ikke bindende for ansættelsesmyndigheden*
(*Tjenestemandsvedtægten, art. 110, stk. 3*)
2. *Tjenestemænd — godtgørelse af udgifter — rejseudgifter fra tjenestestedet til hjemstedet — godtgørelse af udgifter for personer, der sidestilles med forsørgelsesberettigede børn — betingelse — bopæl på tjenestemandens tjenestested*
(*Tjenestemandsvedtægten, art. 71; bilag VII, art. 8*)

1. En beslutning, som administrationscheferne træffer under et møde, afholdt i henhold til vedtægtens artikel 110, tredje afsnit, hvorefter »institutionernes administrationer skal regelmæssigt rådføre sig med hinanden«, og hvorved der indføres en fælles administrativ praksis ved fortolkningen af en vedtægtsbestemmelse, binder ikke ansættelsesmyndigheden, når denne i henhold til bestemmelsen vedtager individuelle retsakter.
2. En tjenestemand, som har ret til husstandstillæg, er berettiget til et fast beløb til dækning af rejseudgifter fra tjenestestedet til hjemstedet for personer, der ligestilles med et barn, over for hvem der består forsørgerpligt, såfremt disse i stør-

stedelen af året bor på tjenestemandens tjenestested eller inden for en given afstand herfra afhængigt af de pågældende lokale forhold og transportmidler.

Denne fortolkning, som er i overensstemmelse med bilagets artikel 8, stk. 1, i bilag VII til vedtægten, støttes også af det formål, som tilsigtes med vedtægtens bestemmelser om dækning af rejseudgifter. Denne vedtægtsbestemmelse har nemlig til formål at gøre det muligt for tjenestemanden og for de personer, han har forsørgerpligt overfor, i hvert fald én gang årligt at rejse til tjenestemandens hjemsted, for således at bevare den familiemæssige, sociale og kulturelle kontakt hermed. Tjenestemandens mulighed for at bevare den personlige kontakt med det sted, hvortil han har et naturligt tilhørsforhold, er et vigtigt retsprincip i Fællesskabets tjenestemandensret.

Vedtægten tilsigter hermed at gøre det muligt for alle de familiemedlemmer,

som har måttet forlade deres hjemsted på grund af fællesskabstjenestemandens tiltræden af tjenesten, at foretage denne rejse. Når henses hertil, kan den omstridte ydelse ikke anses for et familietilæg, hvis formål er at lette tjenestemanden for de udgifter, han påføres af personer, der ligestilles med et barn, over for hvem der er forsørgerpligt. Reelt er der tale om en ydelse, som skal dække de udgifter, tjenestemanden har afholdt under udøvelsen af tjenesten, hvilket også støttes af, at nævnte artikel 8 figurerer i afdeling 3 i bilaget, som indeholder bestemmelserne om anvendelsen af grundprincippet om godtgørelse af disse udgifter, som er indeholdt i vedtægtens artikel 71.

(Præmisserne i denne dom er de samme som i dom af samme dag, 26. september 1990, Beltrante m. fl. mod Rådet, T-48/89, Sml. s. II-493).

RETTENS DOM (Tredje Afdeling)

26. september 1990*

I sag T-49/89,

Christos Mavrakos, tjenestemand ved Rådet for De Europæiske Fællesskaber, boende i Bruxelles, ved advokaterne Stavros Afendras og Charalambos Synodinos, Athen, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Aloyse May, 31, Grand-rue,

sagsøger,

* Processprog: græsk.